

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a esse de 2 ori: Mercurea si Sambet'a, Fóiea una data pe septemana, — Pretiul: pe 1 anu 10 . v. a. Pentru tieri esterne 15 . sun. pe unu anu séu 45 doidieceri, or 3 galbini si 3 doidieceri mon. sunatória. Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie ad. de 10 vorbe mari séu mici inserate se ceru 8 cr. Tacs'a timbrala e 30 cr. de fiacare publicare. Faradepunerea acestui pretiu inainte nu se voru mai primi publicari

Nr. 23.

Brasovu, 19. Martiu 1862.

Anulu XXV.

Dela 1-a Aprilie se deschide noua prenumeratiune la

Gazet'a Transsilvaniei

s i F ó i a

pentru Minte, Inima si Literatura

cu pretiul coresponditoru insemnatu mai susu. Se afla exemplare inca si dela 15. Fauru incóce pentru doritori; dar — dela 1-a Aprilie nu vom mai scóte de supt teascu decatu exemplare cate sunt prenumerate, si cei tardiu sositi se voru lipsi de numerii mai nainte esiti.

EDITORULU si REDACTORULU,
séu RFDACIUNEA.

MONARCHIA AUSTRIACA.

Vien'a, 20. Martiu 1862. Dupa ce de un timpu incóce am luat initiativ'a in afacerile nóstre ierarchice, si amesuratu convingerei mele am nisuitu a face tóte pasiurile cuviintiose in acésta privintia, me simtii datoriu in legatura cu cele analisate in articululu meu din 1-a Jan. a. c. a mai face urmatórele impartasiri despre cele, ce au decursu si s'au indeplinitu in caus'a acésta, cu atatu mai vertosu, cu catu sum convinsu, cumca fiacare Romanu ortodoxu simte o mare multumire morală intielegundu starea lucrurilor din trecutulu celu mai de aprópe façia cu afacerile nóstre bisericesci.

Spre inaintarea acestei cause am aflatu de scopu a convocá pe 21. Jan. a. c. la o adunare pre cei mai destinsi barbati din diecesele Aradului, Timisiorii si Versietiului. Toti acesti barbati, demni de tóta stim'a, in frunte cu Illustritatea sa d. episcopu aradanu Procopiu Ivacskovits, dupa intielegerea urmata, fara vreo bagare de séma unanimu s'au invoitu si declaratu pentru despartirea administrativa besericésca de catra ierarchia serbésca, statorindu: ca

1. Nici o comuna romana, prin urmare nici unu Romanu se nu iee parte la alegerile pentru congresulu serbescu, deci firesce cu atatu mai puçinu la alegerea metropolitului serbescu;

2. Se se substérna o petitiune la in. tronu prin o deputatiune generala, care va mediuloci reinvierea vechiei nóstre metropolii si spre acestu scopu concederea tienerei unui congresu besericescu, compusu din cleri si mirenii;

3. Congresulu se aléga din sinulu seu o comisiune, carea luandu intielegere cu comisiunea delegata de congresulu serbescu, va starui se inlesnésca lucrurile pregatitoare spre infiintarea despartirei nóstre administrative ierarchice, intielegundu-se de sine, ca legatur'a dogmatica remane neclatita in eternitate; eara

4. Deputatiunea generala constatatória din reprezentantii toturor Romanilor orthodoci din imperiul austriacu se se conduca de Escelent'a sa episcopulu Barone de Siaguna, si subscrisulu e insarcinatu pe lenga comunicarea celoru otarite a provocá pre Escelent'a S'a, se se puna in fruntea deputatiunei.

Cu acésta se incheia adunarea d'antaia.

In urmarea acestei onorofice insarcinari n'am pregetatu a'mi implini chiamarea, impartasindu Escelentiei Sale otaririle nóstre si provocundu-lu totudeodata la primirea acestei formose misiuni.

Dupace dara Escelent'a S'a d. episcopu Siaguna se invoi a luá asupra sa acésta sarcina, am aflatu de lipsa a conchiemá pe 10. Fauru a. c, a doua adunare, la care venira eara representantii diecesei aradane, si cei banatieni din tóte clasele poporului, precum: intelligenti, neguistratori, meseriesi si tierani, si anume cesti din urma fura representati si prin doi bravi tierani din com. St.-Miclosiului mare.

In acésta adunare numerósa referindu cele amintite despre conducerea deputatiunei, s'a luatu la desbatere cum se urmeze alegerile deputatilor; ca-ci dupa cum se scie fratii din diecesele Ardealului si Aradului avendu episcopi romani si alegu representantii sei prin Soboru, la care se participa si clerulu si mirenii. Diecesele Timisiorii si a Versietiului inse, adica Banatienii orthodoci, in lipsa de episcopi romani, nefiindu in acea placuta pusetiune de a si puté alege ablegatii sei prin soboru, eara de altcumu fórte bine sciinduse, ca reesirea unei cause atatu de importante nu pote fi rezultatulu numai a unei deputatiuni occasionali, s'a mai propusu, cá pe catu va iértá angustatimea timpului, se se provoce tóte comunitatile romane orthodocse din Banatu, la alegerea unui séu doi representanti generali, insarcinati de a starui neincetatu pana la reesirea acestei cause; dara fara de acestia se se mai aléga si ablegati locali din comunitatile cele mai insegnante, spre a insoçi deputatiunea generala la subternerea petitiunei generale.

Intru acestu chipu adunarea intarindu cele inheiéte in datulu de 21. Jan. a. c. a mai otaritu: ca

1-o comunitatile romane orthodocse din Banatu voru alege unulu séu doi representanti generali, insarcinandu-i, ca neintreruptu si in tóte casurile se se sanitésca increderei puse in tr'ensii, si i va provedé cu credintionali;

2-o comunitatile cele mai insegnante potu alege si ablegati locali, cu scopu de a luá parte la subternerea petitiunei generali si i va provedé earasi cu credintionali; in fine

3-o adunarea insufletita pentru caus'a acésta a aflatu de bine, cá membrii deputatiunei se grabésca cu plecarea catra Vien'a, si a otaritu prin urmare cá toti membrii deputatiunei se sosésca pe séra de 8. Martiu c. n. in Vien'a.

Pe catu impregiurarile iertara otaririle adunarilor, s'au si adusu in cunosinti a celoru mai multe comunitati, dupa cum acest'a luminatu adeveréza nenumeratele credintionali, prin cari se impune mie si fratelui meu Antoniu placut'a insarcinare de representanti generali ai Romanilor orthodoci din Banatu. De altcumu s'au mai ales si ablegati locali, adeca din Lugosiu doi, din Siasca 1, si din Biseric'a alba earasi 1, in se onoratulu deputatu alu Bisericei albe bolnavinduse n'a pututu luá parte la subternerea petitiunei, precum nici deputatulu Beiusiului nici alu Urbei mari, alesi prin soborulu Diecesei aradane.

Deputatiunea constatatória din 16 membri, si anume: din 4 ardeleni, 2 ungureni, 4 bucovineni si 6 banatieni au si adiunsu pe diua defipta, dar' lipsindu Mai. S'a c. r. apostolica din Vien'a, deputatiunile intrunite au aflatu de scopu a subternene petitiunea Serenitatei Sale archiducelui Rainer.

In urm'a acestei decideri intrég'a deputatiune condusa de Escelent'i Sa episcopulu Siaguna, in audiint'a din 15. ale curgatórei depunendu eu umilintia atins'a petitiune in manile Serenitatei Sale, l'a rogatu préumilitu, că Inalt'i Sa se se indure a o substerne Maiestatei Sale, prébunului nostru monarchu, si se o sprijonésca cu inalt'a sa binevoindia. Serenitatea sa archiducele cu nascut'a sa gratia a incredintiatu deputatiunea despre inalt'a sa consideratiune promitendu, ca neva innaintá drépt'a nostra causa.

Dupa acesta mergandu toti deputatii in corpore si la Escelent'i Sa d. canc. ung., contele de Forgács, precum si la Escelentile Sale Domnii ministrii, contele Nádasdy, Schmerling si Lasser, au aflat petotindini eea mai caldurósa intimpinare.

Petitiunea asternuta la inaltulu tronu cuprinde in sine préumilit'a rogare pentru reinvierea vechei nostre Metropolii si concederea unui congresu besericescu, constatatioru din 40 de feie besericesci si 60 mirenesci; densa că unu actu de pré mare insemnatate se va publica la timpulu seu din cuventu in cuventu. (Vedi Fóiea v.).

Fiindu ca venirea Mai. Sale c. r. apostolice inca nu se scie de securu, membrii deputatiunei s'au unitu intr'aceea, că numai parintii Episcopi, D. Eudocsiu Hurmuzachi si subscriptu se remana in Vien'a spre a asteptá sosirea Mai. Sale si spre a face cuviintiosele pasiuri ulterioare.

Eata dara resultatulu ambelor adunari. — Eata si pașii facuti pana acum in caus'a autonomiei nostre ierarchice.

Cu ocasiunea acésta nu potu se nu esprimu viu'a mea multiamire pentru comun'a incredere, ce mi s'a datu asecurandu, ca nimicu m'a face mai fericie, decat placut'a ocasiune, de a implini că Romanu datorinti'a-mi de Romanu.

Dumnedieu cu noi si cu sant'a nostra causa! Andreiu de Mocioni.

Telegreamu tristu. Urbea mare. Escelent'i Sa D. Episcopu B. Vasiliu Erdeli a repausatu in 27. c. la 6 ore sér'a, si a lasatu dupa sine frumóse fundatiuni. Fiai tieren'a usiéra!

TRANSILVANIA. Brasovu, 31. Martiu. (Feliurite.) In timpu atatu de placutu si manosu, cum avemu de vro 2 septemani incóce, nu e mirare, ca lumea incepe a fi mai sgomotosa, mai plina de sperantia si mai curioasa a sci totu astadi, ce va se se intempe mane. Ici audi seiri chiaru din Rom'a, ca solulu franțesu Lavalete, in urmă unei afere neplacute cu cardinalulu Antonelli s'ar fi rechiamatu prin Telegrafu din Rom'a, ar fi ajunsu la Marsili'a si in locu nu s'ar mai tramite altulu, ad. ca comunicatiunea diplomatica a Franței cu Rom'a ar fi pe finite, si caus'a romana se apropia de crisa; colea cetesci minuni séu minciuni, ca valachii ar fi datu printro deputatiune o adresa lui Garibaldi despre starea loru cea precaria fația cu magiarii si acesta le ar fi respunsu, ca elu scie, ca ungurii ei nedreptatiescu, ci elu nu va suferi, că unu poporu se sclavescu pe altulu, ci cu totii se sdrobescu tirani'a. Unde? cine? ce? cumu? candu? Deacea ómenii rídu si si batu jocu de scornituri că acéstea planuite spre a sterni prepuze asupra romaniloru, că cum ei ar fi de cei, ce dau cu bard'a in luna.

Si déca Garibaldi ar si numi pe romani in alta scrisore catra ei „fii maranimosi ai Romii“, nu a disu alt'a, decat ceea ce si e romanulu, ca elu se lupta pentru dreptate, si nu pentru a sclavi pe nimene. Depesi'a din Ragusa 27/3, ca insurgentii Erçegovinei au batutu pe turci si 500 Basbosuci s'au datu prinsi si s'au straportat la Cetinie, esirea deputatiloru poloni si boerni din cas'a sen. imp., candu se luă inainte pertractarea causi finanziarie, o multime de procese de presa in Vien'a publicate cu condamnare, si faim'a din Londr'a, ca in Berlinu s'ar fi escatu lupte baricadali, ear' in Rusi'a programele nobilimeei esite la lumina pentru adeverat'a libertate, pentru tóte plasele de poporu, si murdar'i a celor u, ce se sclavescu de interesu privatu si nu sciu de maranimitato spre a cladi o fericire pentru tiéra si natiune cu emanciparea perfecta a tieraniloru, tóte acestea ocupu mintile cetitoriloru si a. m.

RUSIA. (Caus'a desrobirei tieraniloru.) Cu nemic'a in mai puçina decatu la noi, ba chiaru si in mai mare confusione se afla starea interna a Rusiei, decat s'ar' poté crede a fi posibila ea intr'unu statu cladit u absolutismu atatu de invecitru. Measurele indumetatite nu s'au aratatu niciodata incununate cu resultatulu dorit, cu multiumirea poporului intregu, dovada e Austri'a, Ungari'a, Poloni'a si acum si Rusi'a. Acésta o potu vedé si fratii nostri de preste Carpati si acumu mai deaprope chiaru din exemplulu Rusiei, care cu tóte, ca inca totu nu e statu constitutionalu, totusi afla de conditiune neaparata a sustarii si intarirei statului seu, că se lege si pe cele 22 milioane de iobagi si clacasi de amórea catra proprietatea de pamantu si cu ea de amórea patriei si de favórea legilor, a seutintiei loru, ad. se incorda de a face proprietari pe tiereni macaru pe unu petecu de pamantu, a carui aperare se i atraga apoi la orice viptime si pentru apeara statului. — Candu Rusi'a decretă prin intiegere cu

comitetele boieresci emanciparea tieraniloru, se astă silita totu de boieri a lua mesuri diumatatite, că se se faca cu incetul in 10 ani, se se desdaune proprietatea de pamantu data de boieri in proprietatea tieranului parte cu bani, parte cu lucru din partea tieranului. Tieranii astépta, că se li se lase totu pamantulu, celu avea in mana, si desdaunarea se nu se lase tota pe gutulu loru, ca destulu au platit u cu sudore de mosi si stramosi acea mosiutia. Boierii nu se invoira, ci pretindea, că in doi ani se fia desdaunati dupa invoieli speciali intre boieri si clacasi, pentruca si boierii rusi pretindea, că si cei din Romani'a, ca statulu cu totu absolutismul lui nu are dreptu a se amesteca in dreptul de a dispune, cum se se desdaune si cum se se invoiésca boierii cu tieranii, intocma dicu, asia cum pretindu si boierii din Romani'a. Inse se vedem, unde au ajunsu si unde potu se ajunga boierii rusi, ca acestea scremete mamonesci, că se traga exemplu si altii la urgenti'a si importatori'a influintia a obiectului acestui, ce sta pe pragul usii Palatului camerei Romaniei: Spiritul de libera dispusetiune cu proprietatea s'a neuternata de nime, e dreptu spiritul, care insufletiesce pe cum pe boieriu asia si pe tieranu, e spiritul conservarei, nutrierei, crescerei familieelor, care compunu poterea si garanti'a sustarei statului si a fericirei lui; si pentruca numai favórea legei, pe lenga acestu interesu de proprietate pote dà impulsu poporului spre a apera cu potere materiala si fisica, cu bani si cu braciul venjosu sustarea acestui statu, suptu alu carui scutu 'se bucura de favórea legei, de scutirea persoanei si mai multu de a proprietatei loru: asia nu va reesi neci unu statu la consolidare interna, de care e legata si cea esterna, pana candu nu 'si va regula elu referintiele proprietaresci facia cu clasii pe o base permanenta si generala pentru toti tocma precum si sarcinile statului dupa o dréptă mesura a proprietatei séu a veniturilor fiacarui. Rusi'a a facut prob'a boierescă; inse acumu poporulu nu vrea a primi contractele speciali de desdamnare in bani séu in lucru (obroci); abia vr'o 800 familii se ademenira a pasi la astfelii de contracte. Poporulu si celu rusu inca are simtiuri de libertate si patriotismu; elu striga acumu petotindenea: „Nu ne trebuie astfelii de proprietate si libertate, care ne stórc acumu prin contracte si bani si sudore, pamantul celu avemu a mana, si pe carele l'am ingresiat cu sclavi'a si sudórea nostra, acela e proprietatea nostra fara neci o despagubire.“ — Boierimea confugi la ajutoriu din partea statului, care se silésca pe poporu la imprimirea contractelor, inse gubernulu vede unu periculu amenintiatoriu pacei atatu inviduale catu si a statului, candu s'ar lasa la asemenei mesuri. —

Fiori apuca si pe statu si pe boierime de urmarile de aici si ast'a are a si o multiumi Rusi'a numai measureloru indumetatite, luate dupa cum le vine mai bine aristocratiloru la socotéla. Acumu se convinco chiaru si dintre aristocrati multi, ca imperatulu ar face servitu tierei si panslavismului, candu ar lasa la o parte interesele particularie si ar pronuncia o deplina libertate si o desrobire reala, că asia atragandu eu acésta popórele slavice, se li se inlesnésca a'si lati simpatie la popórele vecine. — Apoi diurnalele rusesci pe intrecute pledéza pentru sustinerea principiului nationalitatiloru si o dicu pe facia, ca acesta e favorabilu pentru realizarea panslavismului, care inse numai prin introducere in Rusi'a de libertate, institutiuni se pote realisa; ba „Nordul“ din Bruxela in Belgi'a „Diurnalulu“ luptatoriu pentru panslavismu, isi intinse programul si mai departe; elu dice, ca asta idea a constitui Europa pe basea principiului nationalitatiloru nu se mai poate retiené dela infinitare; Turci'a e tirana, Austria n'are cuventu se mai traiésca asia; Prusi'a se unésca Germani'a, Italia si eastiga nedependintia, Portugali'a ajuta miscarea naționala, numai Spania se opune. Franci'a si Rusi'a au interesu a se uni in cestiunea acésta, ca ambe sunt italiane (?)! Franci'a se unesce cu Itali'a prin Nizza, si Rusi'a prin Iliri'a (?) si prin Itali'a ambele acestea poteri, că se conlucré la realizarea ideei naționalitatiloru celor mari; Franci'a se aiba suprematia la constituirea ginteii latine apusene — ear' Rusi'a la panslavismu (imbracosiendu si pe cei din Turci'a si Austri'a si neluandu a fara neci pe romani necairi. Credu, ca asta o voru rusii si prin creaturele loru din Romani'a. (?!) Apoi in Rom'a se voru uni beseric'a Rusiei cu cea romana si voru fi ambe beserici mari catolice. Spre scopulu acestu maninu voru face slavii in giurulu Serbiei o confederatiune, Greci'a va uni insulele ionice, Ungari'a va remané intre paretii sei. Astfelii Rusi'a se va libera de tract. de Parisu din 1856, care i lega manile a lucra in orientu, si apoi ginta latina, germana si slava, tóte unite cu beseric'a Romei vor' fi complementul principiului nationalitatiloru. Asia vorbesce diurna-

listică rusescă, fratiloru, și apoi? — Înse Rusia trebuie să emancipe starea sa socială mai antaiu, apoi leșnei va să sucoede panslavismulu.

Ba ce e mai multu, ca Rusia poate atrage și popoarele vecine neslave la sine, de căea să va desrobi și să face din poporul tieranu proprietariu liberu de pamentu. Am auditu cu urechile mele în a. 1855 pe tieranii din România rogându pe Domnul, că dora să vini imperatului Austriei săi desrobescă și pe ei, totu Asia voru dice să despre alti vecini, de căea ei voru propasi cu maranimitate la emanciparea și liberarea generoșă a poporului; care să si incepă să se croi. En se vedem, cum se adresă nobilimea dela Twer catre imperatului pentru libertate, și boierii din Principate potu se o iee în serioasa considerațiune.

(Va urma.)

ROMANIA. Bucuresci, 22. Martiu n. Tocmai în dilele acestea se luă la desbatere în cameră legislativă cea mai importantă cestiunea socială carea domina preste totale celelalte să tiene pe ambele tieri într-o acceptare fără încordată, adică „cestiunea referintelor clasei cultivătoare de pamentu catre proprietari“ sau „cestiunea urbarială“ precum se numește aceeași în Ardealu și în Ungaria cu terminulu imprumutat din timpii feudalismului. Unu transilvanu sau unu ungurenu și va potă face săresicare idea despre studiulu intru carele adiunse acăsta cestiune agraria in Principate numai de căea să recugetă la dieta transilvana din a. 1847 și nici decum la cea din 1848. Ve aduceți aminte de legea urbarială transilvana din Oct. a. 1847. Majoritatea de acum a camerei românescă săptămâna în mai multe privinție cu majoritatea de atunci a dietei transilvane condusă de frati baroni Samuil și Ludovicu Jozsica; minoritatea înse de aici nu săptămâna intru nimicu cu minoritatea dietei transilvane. Se ne luam înse sămă fără bine, candu voimă se judecamă despre cestiunea agraria din Principatele românescă, ca aceeași este de o natură preamultă diferitoră de cea ungaro-transilvana. Se nu perdemă nici decum din vedere, ca în Tierra românescă și în Moldova nu sătăciu de es. ce este aristocracia ereditara, maioratu, aviticitate, ca aici nu sătăciu nici odată corona de proprietaria a pamentului, (Grundeigenthümerin), nici nobiliști sau vasali numai de posesori (Besitzer), nici earasi tieranii satenii nenoibili au fostu opriti prin lege de ași potă cumpără proprietatea ereditaria de pamentu, precum a fostu acăsta în Transilvania scl.; prin urmare în România nici ca poate fi vorba de o emancipare a tieranilor intru intielesulu barbarei legislațiuni feudale ungaro-transilvana dinainte de a. 1848, din cauza că aici sclavi tieranilor cultivatori se desființase înca pe la anii 1740 prin urmare cu 120 și mai bine de ani înainte de acăsta, decandu apoi tieranilor li sătăciu renumescu nu numai dreptulu de libera migratione, introdusa în tieriile tienetorice de corona Ungariei numai în urmarea revoluției tianeschi conduse de Hora, Cloșca și Crișanu pînă 1783/4, ci și dreptulu de ași potă castiga proprietate și mosia de orice natură. Eata deci pentru ce cestiunea urbarială din România este judecata atâtă de strîmbu, reu și stangaciu în o parte mare a presei straine. Ce este dreptu înse, că și aici puțini sunt, carii se o fia studiu și se fia petrunsu în fiindă ei. Nu e de negață, că ceva feudalismu să verită și în referințele agrarie de aici, ale caror urme se vedu și în unii articuli ai „Regulamentului organic“ alu tieri; atata numai, că ele pana acumă nu au fostu nicăi respicate, definite și formulate la intielesu.

In momentele de față circulă mai multe proiecte prioritărie la „revisiunea legii agrarie“ după cum cere și convențiunea de Parisu dela 1858.

Noi deocamdata recomandam cititoriloru Gazetei despartiționalea Dului deputat Manuilu Constantinu Jepureanu (fostu ministru primariu în a. 1860/1), care după a noastră opinione aruncă lumina relative mai multă de catu multe altele preste acăsta cestiune delicata. Dupa unele premise ea începe cu partea I. Despre drepturile proprietarilor Asia:

„Facandu aceasta cumpărare, mi închipuesc unu minutu ca am înaintea mea unu tribunalu, compusu nici de proprietari mai multu sau mai puținu interesati în cestie, nici de proprietarii oficioși ai omenirei apasate, ci niscesc judecători înalțati prin sciștia și prin cultură civilisatiei, la respectulu celu mai mare de dreptate și adeveru. Din explicația legii și din desfășurarea faptelor, vomu lamuri catu mai precisu, valoarea principiului proprietății și dreptulu intrebuintării ei la noi. Cu buna săptămâna, dacă vomu deschide legele noastre civile, vomu gasi despre proprietate o definitia identica cu aceea a tuturor legăturilor moderne; și cu aceea legiuire în mana, infielegu pe acelu proprietariu care să dice, că este singurul stapanu și stapanu absolutu pe proprietatea sa, și neavendu pe nimene

de conproprietari, nici de acum înainte nu voiesc se împartășca proprietatea sa cu nimene. Nu-i indoieala, că conclusiunea este fără puternica, și improprietorii proprietarilor, nesimtinduse destul de tari că se sfărime puterea acestei argumentatii, se incercă să le pună din contră înainte, că locuitorii pe pamenturile posedate de ei astăzi, pe puterea regulamentului, ar și avă constituita proprietate de Jure și de facto și că proprietarilor titlui, nu li să aru cuveni decat o despăgubire pentru desființarea Korveliei, munca de astăzi, și această după exemplarele petrecute în alte staturi.

Aceste două teorii, nu sunt numai contra-dicătorie între ele, dar sunt totuodata și opiniile extreme de o parte și de altă; și prin ecstremitatea loru, sunt cele mai logice și mai consecutive în concluziile loru, din punctul de vedere în care sunt puse. În adeveru, dacă proprietariul este absolutu în dreptul său după intielesulu de mai susu; apoi, nimene astăzi, nici ahiară statul, nu iară pută impune o măsură jignitoare dreptului său absolutu de proprietar; și chiaru sub nume de rezonu de statu, nu să aru pută decat face apel la simțul său de patriotism sau de conversație; de căea din contra înse, locuitorii ar fi proprietari de pamentul posedat de ei, apoi, proprietarii năru avă decat se priimăscă cu recunoștința despăgubirea ce li se propune din partea adversarilor loru.

Este o regula obștescă, că ecstremurile gresiesc prin insuși exagerația proprietarilor loru; se caută să ne patrundă acum de adeveratul adeveru, precum se dicea într-unu timpu în Franța, și se petrecem pe unu proprietariu în totu timpul intrebuintării proprietății sale, din momentul castigării ei. Voiu luă de exemplu titlulu celu mai puternic alu unei proprietăți, cumpărarea prin mezatu*) dela instantile supreme ale tieri, că se putemă mai cu tarie respinge totale teoriile de peccate moscenite ce se redică din vreme în vreme. Asia: chiaru eu să multe jertfe am cumpărătul mosia Iepureni, că o mosia vechia a familiei să mi să datu unu actu în tota forma, pe o proprietate de 4000 falci; intrebă dară, de căea să asemenea titlu mai potu avă pe cineva de proprietar? Cu buna săptămâna ca nu, caci am devenit proprietar pe nici unu parmacu mai puținu decat 4000 falci!

De a sustine o teoria contraria, ar fi o lovire în drepturile proprietății; și dăra declaru de mai nainte, că ori ce soluție trebuie să manuale dreptulu proprietății neatinsu; dăra, odată ce mi sătăciu înmanatu de catre instantă tieri actulu proprietății, am facutu să eu aceea ce ori care cumpăratoru face, adică: au trebuitu să me ducu pana'n stapanirea proprietății cumpărate și să me folosescu de ea. Se presupunem unu momentu că cumpăratorul ar fi fostu unu strainu, unu locuitoru dintr-acele staturi, unde legile proprietății predomină în tota intinderea loru, fară că ea se mai fia espusa la rezolvarea unor cestii de acestfelui. Strainul ajungându la mosia, într-unu capetu alu ei să gasită unu minunat locu, de care sătăciu de'ndata se dispună pentru semanaturi de pane alba; vechilulu mosiei înse sătăciu declară neputință, arestandu-i o intindere de locu imbrăzdata, pe care au calificat-o apoi de pamenturi ale cotunului*) cutare. Strainul nostru ar fi statu puținu pe ganduri. Mergându apoi spre celalaltu capetu alu mosiei, ar fi gasită în midiuloculu padurei o intinsă poieana, cu unu satu pe ea. Cu buna săptămâna nemultumirea lui ar fi fostu sătăciu mai mare, de căea, arestandu dorință a'i stramuta de acolo, sără fi vediutu earasi intimpinatul de vechilulu mosiei, ca după mai multe încercări ale proprietariului de mai înainte că se sătăciu stramute din padure la campu, înse, cu tota strîntorea loru, ei sunt deprinși la padure, sătăciu nu voru sătăciu lase vîtrele loru. În midiuloculu mosiei apoi sătăciu unu altu satu. Strainul nostru pre oare sătăciu presupunem însestratul cu tota cunoștința de economia rurală și de o bună administratie, ajungându la casa, sătăciu fi intinsu chartă pe masa, sătăciu fi cautat sătăciu sătăciu aduca aminte impresiile călătoriei sale pe mosie; eata de căea nu ne insielăm, cea antaiu impresiile care ar trebuitu sătăciu sătăciu se i se infacăsieză:

Mi sătăciu că am cumpărătul o proprietate de falci, și că totă aceasta, me vedu oprită a intrebuită acele locuri după cumu mi aru cuveni mai bine; de alta parte sătăciu gasită în padurea mea asediati o multime de omeni cari mi strică padurea și pe carii nu potu sătăciu afară. Cu buna săptămâna, ar fi adăugită în gandul său, că omenei aicea în tiera năru o ideea adeverată de proprietate, sătăciu la mine în tiere, cumpărându o mosie, n'am decat a oserbă regulele politienești și de acolo apoi sunt proprietari absoluci.

(Va urma.)

*) Licitatiune.

(**) Satulețiu micu, de cateva odai.

Notă Red.

ROMANI'A. Bucuresci, 24/12. Martiu. (Cestiunea drumurilor ferate in Romani'a.) O materia fórte bogata acésta, despre care ar meritá a se scrie o carte intréga spre a desteaftá si lumina pe publicul celu numerosu. Intr'aceea noi nu avem tu timpu pote nici suntemu chiamati de a „lumină“ pe publicu in o cestiune de natur'a acesteia, fiane destulu a insciuntia numai pe publicul vecinu transilvanu, ca cestiunea drumurilor ferate esista si aici că si in Transilvani'a intru tóta fatal'a ei importantia.

„Fara drumuri ferate nu este unire.“ Se nu credeti ca cuvintele acestea se audu aici numai din gurile asia numitilor esaltati, ci ele coprindu in sine deplin'a convictiune a partitei moderate, care in camer'a legislativa e representata prin centrul, cum si a celei asia dise aristocratice representate astazi prin drépt'a.

Intrebarile principale puse din tóte punctele de vedere, nationalu, unionisticu, nationalu-economicu si comercialu, strategicu séu belicu sunt: Cate si care cali ferate se se astérrna mai antaiu, si — a doua de unde capitaluri?

Ministeriulu Jepureanu - Ghica din a. 1860 proiectase si propusese camerei legislative patru linii de cale ferate si a-nume: 1. Lini'a dela riulu Balna, frontier'a Austriei de catra Orsiov'a pana la Dunare in dreptulu Cernavodei la frontier'a Turciei, trecundu pela Turnu-Saverinu, Craiova, Bucuresci si Slobozi'a pe o lungime cam de 235 mi stanjini. 2. Lini'a dela Slobozia pana la riulu saretului in Moldova trecundu prin Braila pe o lungime cam de 59 mii st. 3. Lini'a Crasn'a, frontier'a Austriei de catra Brasovu si pana la Giurgiu pe valea apei Buzeului, apoi pela Ploiesci si Bucuresci, taindu tiér'a in curmediusu pe o distantia de 142 mii st. 4. Dela Buzeu pana la Focsani trecundu prin Rimnicul-saratu spre a se impreuna mai tardiu cu lini'a Galitiei prin Moldova nainte.

Doua din acestea linii au fostu inca pe atunci combatute din mai multe parti; lini'a Orsiovei a fostu adoptata in tesi mai de toti; lini'a Giurgiu-Bucuresci-Ploiesci-Buzeu a fostu pusa la indoieala numai la punctul intrarii ei in Transilvania prin pasulu Buzeu, pentru care se facusera studiile technice inca din dilele domniei lui Stirbei si se aflase, ca trecerea e cu potintia, ca inse ea cere spese fórte mari.

Camer'a tierei romaneschi nu decretá nici in a. 1860 nimicu in cestiunea caliloru ferate.

Intr'aceea gubernulu Moldovei prin decretu domnescu din 16. Juniu 1861 dete Domnului Petru Mavrogeni, proprietariu mare din Moldova si principelui galicianu Leo Sapieha o concesiune provisoria pentru construirea unui drumu feratu pe valea Siretului dela Galati la frontier'a nordu-apuséna a Moldaviei (spre Bucovina), unde acesta se va impreuná cu drumurile ferate ale imperiului austriacu, avendu unu ramu pana la Jasi éra altulu pana la Ocnă, (nu departe de pasulu Uitusu in Transilvani'a). Acestu proiectu se afla astazi depusu pe mas'a camerei legislative spre a se castiga concesiune definitiva; de care nici ca se mai indoiesce nimini. Proiectul se dete deocamdata la o sectiune spre a'lui esaminá si a reportá camerei. Totu in acestea momente ministeriulu actualu pregati unu proiectu de lege generala asupra drumurilor ferate publice, care voru fi a se cladi in Romani'a unita. Aceiasi consta din 34 articuli si elu infiintanduse va fi de o buna direptiune toturor, carii voru cere concesiuni. Ministeriulu in se de acum nu prefige nici o linia, ceea ce totu va trebui se se faca odata, pentru ca diace in interesulu statului, că se arate capitalistilor, că ce linii voiesce elu a se cladi mai antaiu.

D. Mavrogeni, că barbatu fórte activu, a sciutu se'si castige o societate de capitalisti straini, carii pe lenga o garantia de 60% s'au indatoratu a infiintá susuatin'a linia. Pana acum sunt subscrise 30 milioane franci; dupa castigarea concesiunii definitive se voru mai subscrive alte 60 milioane. DD. Goudcheau si Herz reprezinta aici pe societatea capitalistilor.

In acelasi timpu cetatea si districtulu Brasovului, cum si camer'a comerciala de acolo ingrijiata, ca din caus'a apri-geloru resistintie si prigoniri esite mai vertosu dela Sibiu va remané cu totulu lipsita de o comunicatiune prin cale ferata au tramsu pe D. G. Baritiu la Bucuresci cu scopu de a conlucra pentru catu mai curend'a infiintare a liniei Giurgiu-Bucuresci-Ploiesci (cu o ramura spre campina catra salinele Telega ori Slanicu), Buzeu, Focsani spre a se ramuri in Transilvania séu pela Buzeu, séu déca pe acolo greutatile sunt pre mari, dela Agiudu inainte pela Ocnă si Poiana sarata prin Uitusu. Aici nimini nu se indoiesce despre necesi-

tatea infiintarii acestei linii; ci capulu lucrului e capitalulu, carele se va gasi numai in strainatate. Inse gubernulu romanescu nu va lipsi a se ingrigi elu insusi pentru acést'a. Déca iocitorii districtului Barciei isi intemeiéza dorint'a infiintarii acestei linii pe prosperarea comerciului loru cu piaçele Romaniei si cu arteri'a principală de viétia, adica cu Danubiul, apoi ei sunt totuodata de acea tare credintia, cumca in Romani'a unita concurgu alte interese nenumerante si neasemanantu mai greu cumpanitórie decata ale Brasovului, pentru că natiunea, potestatea legislativa si gubernulu, din tóte linile de cali ferate, cate se voru tinde in cursulu timpuriloru preste teritoriulu acestui statu, se destine si se decrete mai nainte de oricare altele tragerea si infiintarea liniilor indegitate mai susu; eara acést'a cu atatu mai vertosu, ca infiintarea loru pana la Focsani, pana la Giurgiu, Galati (cum si pana la marea negra prin Moldov'a si Besarabi'a nainte nu depinde intru nimicu dela negotiatuni prelungite si invoieri adesea fórte anevoiose cu vreunul din staturile vecine, pentru a celeasi linii sunt curatul nationale, prin urmare grija tierei se concentra numai intru a imbarbatá si atrage capitalurile cerute si ale garantá intieptiesce óresicare procente.

A preferi susuatinsele linii de cali ferate nu insémna nici-decum a negá necesitatea altor'a, precum nici a tiené tiér'a isolata si a nu cercá impreunarea ei, prin cali ferate, cu Europa apuséna si meridionala si cu tóta lumea, ci insémna numai atat'a, ca incepetur'a se se faca de aci din tiéra in deplina conformitate cu cerintintiele si trebuintiele aceleia; eara apoi indatace unu statu órecare din cele vecine se apropie catra miediunele Romaniei pela vreunu punctu séu pasu, carele convine acesteia, statul romanescu se nu intardie a'si impreuná lini'a s'a cu ceea. Se luamu de exemplu casulu cu lini'a austro-galiciană. Aceeasi inainta aprodiinduse catra hotarele Moldaviei. Depinde cu totulu dela voint'a protestatii legislative si acelei esecutive, că indatace intreprinditorii ei isi descoperira dorint'a de a o continua pe valle Siretului pana la Dunare, se li se si dea concesiunea receruta spre a'si poté ajunge scopulu loru.

Ci protestatii statului ei sta in voia a merge si mai de parte, facundu aceea, ce s'a intemplatu si in alte cateva staturi si chiaru aceea, ce s'a vediutu proiectatul in a. 1860 de cata ministeriulu de atunci alu tierei romaneschi. Aceeasi protestate are adica se prefiga si se prelimine dintr'odata atatea linii de cali ferate, cate va afla de trebuintiose dupa impregiurarile in care se afla, dicundu si decretandui: Cutare liniu de cali ferate si in cutare direptiune le voiescu, pentru atatea dau concesiuni preliminare, eara concesiuni definitive voiu dà deocamdata numai pentru unele, pe care le si anumescu, că pe unele ce voiu, că se se faca mai nainte de tóte, din cauza ca asia cere interesulu statului si ca tesarului publicu pentru atatea numai pote garanta in aceste timpuri óresicare interese de capitaluri.

In acestu modu se potu odichni din capul ocului mai multe parti si tienuturi ale tierei, ca in cele din urma nici ele nu voru remané lipsite de cali ferate.

Nru 326 jud. 1862.

EDICTU.

Dela magistratulu scaunului Orestia se face de obste cunoscetu, ca, dupa aratarea lui Carl Welthern, negotiatoriu privilegiatu in Orestia, despre curmarea solvirei pretensiunilor de datorii, — s'a declaratu in conformitate ordinatiunei in ministeriu din 18. Maiu 1859 Nro 90, si din 15. Juniu 1859 Nro 108, procesur'a de impaciuire preste tóta avereia miscatòria si nemiscatòria a lui Carl Welthern, care se afla in tiéra interna, cu exceptiune a granitiei militare; — si s'a denumitu spre administrarea avelei si spre conducerea pertractarei de impaciuire notariulu supremu Carolu Levitzky că comisariu judecatorescu, caruia i s'a datu că comitetu provisoriu creditoriulu F. A. Marcovinovics si negotiatoriu F. Josefu Leonhardt. Ateasta se face la toti creditorii cunoscetu cu aceea semnificare, cumca citatiunea spre pertractare de impaciuire insusi, precum si insinuarea pretensiunilor mai cu séma se va publica. Orestia in 10. Martiu 1862.

3—3 Magistratulu scaunului.

Cursurile la Bursa in 31. Martiu 1862 stă asia:

Бал. аст. фр. кр.

Галсні фінансові	6	44
Азгевпрѣ		135
Лондонъ		136 30
Липримтълъ националь		83 65
Овідаділъ металіческій експортъ		69 15
Акційле банкілъ		820
„ кредитілъ		196 20